

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

**Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον
Μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον
τὸν Τύρων**

Ἦχος β'

Ἅγιον Ὄρος

2018

**Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον
Μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν
Τύρωνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, «Τῷ
ἀθλοφόρῳ Τύρῳνι Θεοδώρῳ», ἐν δὲ
τοῖς Θεοτοκίοις, «Ἰλαρίων Μ.» Ἦχος β'**

Ὡδὴ Α' Δεῦτε λαοί.

Τοῦ εὐκλεοῦς μεγαλομάρτυρος μέλψαι
ῶδὴν, προθυμουμένῳ δώρησαι, Χριστέ τὴν
χάριν σου, τὴν φωσφόρον ἐξ ὕψους, Σωτὴρ μου
ὅπως ταύτην, ἀξίως ἄσσωμαι.

Ὡς τηλαυγῆς, καὶ φαεσφόρως ἐκλάμπας
ἀστήρ, ἐκ τῆς Ἑώας ἔνδοξε μάρτυς Θεόδωρε,
τὴν σκοτόμαιναν λύων, τῆς πλάνης τῶν
εἰδώλων, τοῖς σοῖς παλαίσμασι.

Ἀθλητικῶς, ἐκπεραιῶσαι τὸν δρόμον τὸν
σόν, τρισμάκαρ ἐφιέμενος, πίστει
νευρούμενος, τῷ τῶν πάντων Δεσπότη, ἀνέθου
τὴν ἐλπίδα, σοφὲ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ἰκετικῶς, προσπίπτω Δέσποινα ὁ ἐναγῆς,
πρὸς σὲ καὶ ῥυπαρώτατος, τὴν ἀγνήν καὶ

πανάσπιλον, ἐξαιτούμενος λύσιν, τυχεῖν τῶν
ἀμετρήτων μου παραπτώσεων.

ᾠδὴ Γ' Στερέωσον ἡμᾶς.

Θεοῦ τῶν δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος, θηρὸς
τὴν ἐξόντως ἀθλοφόρε, ἀνελάβου ὥσπερ
θώρακα, τοῦ σταυρωθέντος κατέχων τὴν
δύναμιν.

Λατρείας ἐναγοῦς ἐστηλίτευσας, τὴν
πλάνην πανένδοξε τῶν εἰδώλων, τῶν ὀργάνων
προκειμένων σοι, τῶν κολασμῶν ἀθλοφόρε
Θεόδωρε.

Ὀδύνας τῶν ξεσμῶν καρτερώτατα,
ὑπέφερες μάρτυς καὶ τῷ Δεσπότῃ, τῶν
ἀπάντων ἀνεκραύγαζες, σύ μου Σωτὴρ Χριστέ
τὸ στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Λαγνείας ὦν Παρθένε οἰκητήριον, σοὶ
μόνη ὁ δοῦλός σου καταφεύγω, ἐξαιτούμενος
ἐν ταύτῃ με, τῇ δεινῇ πωρώσει σῆς
ἐπιβλέψεως.

ᾠδὴ Δ' Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Φοινίσσον τοῖς τῶν αἱμάτων τὸ σῶμά σου
ρεύμασι, ἔνδοξε Θεόδωρε καταξέομενος ὄνυξι,
χαίρων τῷ Σωτηρί σου μάκαρ ἐκράύγαζες,
δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὀλόκληρον σεαυτὸν ταῖς βασάνοις
παρέδωκας, τοῦ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι ἔνδον
σφοδρῶς πυρπολούμενος, διὸ καὶ ἐνήθλησας
καρτερικώτατα, καὶ τῆς νίκης στέφος
ἀπέληφας.

Ῥωνύμενος τῇ δυνάμει θεόφρον τοῦ
Πνεύματος, τῶν δριμέων ἤνεγκας
κολαστηρίων Θεόδωρε, τὰς ἐφόδους ὅθεν σε ὁ
Χριστὸς ἐδόξασεν ὁ ἐν ἁγίοις δοξαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀπέγνωσμαι Θεοτόκε Παρθένε ὁ
δείλαιος, τῶν ἀμαρτημάτων μου διαφυγεῖν μὴ
δυνάμενος, τὰ δεσμὰ ἀλλ' οἴκτειρον καὶ
τούτων λῦσόν με, ὡς τοῦ Θεοῦ Μήτηρ
ὑπάρχουσα.

Ὡιδὴ Ε' Μεσίτης Θεοῦ.

Ὡς θύμα δεκτόν, προσηνέχθης ἅγιε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, μάρτυς ἐθελούσιον, καὶ

εὐῶδες ἔνδοξε Θεόδωρε, καὶ ὡς ζῶσα θυσία,
πυρὶ ὀλοκαυτούμενος.

Τὸν δρόμον καλῶς, τελειώσας ἔφθασας
στεφανηφορῶν, ἔνθα ἦχος ἤκουσται, τῶν
έορταζόντων ἀξιάγαστε, τῷ τῶν πάντων
Δεσπότη, ἡμῖν ἐξιλεούμενος.

Υψοῦ τοῦ Θεοῦ, τῷ ἀστέκτῳ θρόνῳ τοῖς
ἀγγέλοις συνών, ἀθλητὰ Θεόδωρε, τοῖς
ὑμνολογοῦσί σε ἰκέτευε, τῷ Χριστῷ
δωρηθῆναι, τὸ μέγα αὐτοῦ ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦν στήσον Ἀγνή, ὡς Μήτηρ
ὑπάρχουσα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν
ἀνομημάτων μου, καὶ τῇ μετανοίᾳ με
ὀδήγησον, πρὶν τοῦ τέλους ἢ ὥρα, ἐξαίφνης
καταλάβη με.

Ωιδὴ ΣΤ' Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι ἦνεγκας, τῶν
ξεσμῶν Θεόδωρε ὀδυνηρότητα, καὶ τῶν
εἰρκτῶν τὴν κάκωσιν, τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει
σθενούμενος.

Ὡς μαρτύρων ἀλείπτῃν σοφώτατον, καὶ
στερρὸν πανένδοξε καὶ ἀπαράμιλλον, ἐν
ἀθλοφόροις ἄσμασι, τὴν φαιδρὰν σου
κροτοῦμεν πανήγυριν.

Νικηφόρος ἐδείχθης Θεόδωρε, κατ'
ἐχθρῶν ἀράμενος, γενναίως τρόπαια, τῇ
ἀνενδότῳ στάσει σου, καθελῶν τῶν εἰδώλων
σεβάσματα.

Θεοτοκίον.

Ίαμάτων πηγὴ ὡς ὑπάρχουσα, σοὶ ἰκέτης
Πάναγνε θερμῶς προσέρχομαι, τὸν
τραυματίαν ὅλον με, τῷ ἀμέτρῳ ἐλέει σου
ἴασαι.

Ὡιδὴ Ζ' Εἰκόνος χρυσῆς.

Ίχῶρσι τῶν σῶν, φοινισσόμενος αἱμάτων
ἀθλοφόρε, τῶν τυραννούντων σου ἐξήλεγξας,
τὴν ἀθεότητα Θεόδωρε, μέσον δὲ ἰστάμενος
μάκαρ, τοῦ πυρὸς ἀνεκραύγαζες, εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θυμὸν ἀπηνουῖς, τοῦ δολίου παραβάτου
καὶ ἐχθίστου, τοῦ τῶν ἐλλήνων
προεξάρχοντος, παμμακάριστε διέλυσας, τῇ
σῇ ἐμφανείᾳ προφρόνως, τῶν χρανθέντων

ἀπέχεσθαι, τούτου βρωμάτων ἀθλητά, τοῦ
Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἐκλάμπας τῇ γῇ, φῶς οὐράνιον Θεόδωρε
καθώσπερ, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐπιλάμψεσι,
οἷς Θεὸς σέ ἐδόξασε, νόσων ἀπαλλάττων
παντοίων, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοῖς σοῖ
προστρέχουσι πιστῶς, καὶ ἐξαιτοῦσι θερμῶς.

Θεοτοκίον.

Ὡθεῖ με αἰεὶ, ἐνδιάθετος ὁρμὴ πρὸς
ἁμαρτίαν, πρὸς τὸν κρημνὸν τῆς ἀπογνώσεως,
τὸν ταλαίπωρον καθέλκουσα, σύ με
παντοδύναμε Κόρη, τὸν Θεὸν ἡ γεννήσασα,
ὁδήγησόν με ἀγαθή, σωτηριῶδει ὁδῷ.

Ὡιδὴ Ἡ' Κάμινός ποτε.

Ὁλοκαυτωθεῖς, πυρὶ πρὸς τοῦ Δεσπότη, τοῦ
στεφάνων δόξης κατηξίωσαι, τρισμάκαρ
Θεόδωρε, ἀσεβούντων ἡ κατάπτωσις, τῶν δὲ
πιστῶν παράκλησις ψάλλουσι, εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Δωρὸν τῷ Θεῷ, προσήχθης ἀθλοφόρε,
σῶμα τὸ σόν, τοῖς ἀγωνίσμασι, σοφὲ
ἀγαλλόμενος, παραδοὺς Τύρων Θεόδωρε,

ἄδων Χριστῷ τῶν παίδων τὴν αἶνεσιν,
εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡς τοῦ λυτρωτοῦ, θεράπων
χριστομάρτυς, στεφανοφόρος γνησιώτατος,
αὐτὸν καθικέτευε, ἡμῖν λύτρωσιν δωρήσασθαι,
τῶν πειρασμῶν καὶ πάσης κακώσεως, καὶ
πολλῶν πταισμάτων, ἡμῶν τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἀδυνατεῖ τὰ πλήθη τῶν κακῶν μου,
ἐκδιηγῆσασθαι ὧν ἔπραξα, καὶ τούτοις ὁ
ἄθλιος, ἐπιμένω μὴ βαλόμενος, ποτὲ εἰς νοῦν
τὸ πῦρ τῆς κολάσεως, σύ με Παναγία
παράσχου διόρθωσιν.

Ὡιδὴ Θ' Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ῥητορικὴ πᾶσα γλῶσσα, ἐπαξίως
κινεῖσθω, πρὸς ἔπαινον ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς,
τοῦ εὐκλεοῦς ἀριστεύς Χριστοῦ, τοῦ κλεινοῦ
Θεοδώρου, τὴν μνήμην ἑωρτάσωμεν πιστοί,
ὅπως τοῦτον ἐτοίμην, βοήθειαν κτησώμεθα.

Ὡραῖσμένος ἀνέπτῃς, πρὸς τὰ ἄνω
τρισμάκαρ, τοῖς στίγμασι παντοίων αἰκισμῶν,
καὶ νῦν Χριστῷ σὺν ἀγγέλων χοροῖς,
παριστάμενος μάρτυς, τῶν ἀνυμνολογούντων

σε πιστῶς, ἀεὶ τοῦτον δυσώπει, κινδύνων
διασώζεσθαι.

Ὡς τοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος,
εὐκλεέστατος μάρτυς, πρέσβευε τούτῳ μάκαρ
ἐκτενῶς, δούλω τῷ σῶ, τῷ σὲ πίστει ῥοδῇν,
συνθεμένῳ δοθῆναι, νοσώδους καὶ δεινῆς
ἐπιφορᾶς, τῆς τοῦ σώματος ἅμα, καὶ τῆς ψυχῆς
τὴν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Μετ' εὐφροσύνης ἐνθέου, ἀνυμνοῦμεν
καὶ πόθου, πίστεως διαθέρμου ἀγαθή, ὡς
ἀληθῇ σε Μητέρα Θεοῦ, καὶ προστάτιν
Παρθένε, καὶ Ἐφορον οἱ τῷδε τῷ σεπτῷ, Ὅρει
Ἄθω οἰκοῦντες, καὶ ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Προσόμοια.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε. Ἦχος β'.

Δεῦτε τοῦ γενναίου ἀθλητοῦ, τὴν
λαμπρὰν καὶ εὐσημον μνήμην,
πανηγυρίσωμεν, ἄσματα προσάδοντες, οἱ
χριστεπώνυμοι, Θεοδώρου τοῦ μάρτυρος, καὶ
γὰρ οὗτος ὄντως, ἄνωθεν σθενούμενος,
στερρῶς κατέβαλε, πᾶσαν τῶν ἐχθρῶν
μεθοδείαν, καὶ βασάνων πᾶσαν ιδέαν, διελθὼν
ἀνέπτυε πρὸς οὐράνια.

Ξέσιν τῶν μελῶν καὶ σπαραγμόν, καὶ
πυρὸς τὴν καύσιν θεόφρον, διὰ τὸν Κύριον,
ἀνενδότως ἤνεγκας Τύρον Θεόδωρε, καὶ λιπῶν
τὰ περὶ γεια, τοῖς ἄνω συνήφθης, στέφει
ἐγκοσμούμενος τῶν μαρτυρίου σου, ὅθεν ὡς
Χριστοῦ τροπαιοῦχος, ἐκδυσώπει τοῦτον
δοθῆναι, ἡμῖν τῶν πταισμάτων τὴν
συγχώρησιν.

Θαύμασί σε πλείστοις ὁ Χριστός, ἐν τῇ γῇ
ἐδόξασε μάρτυς, θεῖε Θεόδωρε, ὥσπερ
γνησιώτατον, αὐτοῦ θεράποντα, τῶν
καμνόντων ἰώμενον, σωμάτων τὰς νόσους, καὶ
ψυχῶν ἀπείργοντα, πάθη τὰ χρόνια, ῥύστην
αἰχμαλώτων καὶ πάντων, τῶν εὐσεβοφρόνων
προστάτην, καὶ φρουρὸν καὶ ἄγρυπνον
ἀμύντορα.

Σύ μοι Παναγία προσφυγή, σὺ ἐν τοῖς
κινδύνοις προστάτης, σὺ ἐν ταῖς θλίψεσι, σὺ ἐν
περιστάσεσι, καὶ ταῖς κακώσεσι, καὶ ἐτοίμη
ἀντίληψις, ἐν νόσοις Παρθένε, σὺ ἐλπίς μου
μόνιμος, τῆς σωτηρίας μου, ταύτης με ὁδὸν τῷ
ἀπείρῳ, τοῦ Θεοῦ μου Μήτηρ ἐλέει, πρὸ τῆς
τελευτῆς μου καθυπόδειξον.